

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218206614
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1218206614.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : Slovenská kancelária poisťovateľov, Trnavská cesta 82, Bratislava, IČO : 36 062 235, zastúpená : Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, Bratislava, proti žalovanému : E. L., nar. XX. X. XXXX, R. XXXX/X, L., zastúpený : Mgr. Miroslav Šándrik, advokát, Strážovská 625/1, Vrbové, o zaplatenie 2.284,08 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava II zo dňa 13. 9. 2022 č.k. 9C/50/2018 - 335, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Uvedeným rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.284,08 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.284,08 € od 9. 12. 2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že motorovým vozidlom zn. Š. EČV : L. bola dňa 30. 5. 2017 spôsobená dopravná nehoda, ktorú zavinil žalovaný ako vodič a vlastníkom a držiteľom tohto motorového vozidla v čase dopravnej nehody bol K. D.Ö., pričom pri dopravnej nehode bolo poškodené iné motorové vozidlo zn. L. s EČV : L. a jeho držiteľovi vznikol nárok na výplatu poistného plnenia z titulu náhrady škody. V čase dopravnej nehody motorové vozidlo, ktorého držiteľom bol K. D. a vodičom žalovaný, nemalo uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Z uvedeného dôvodu žalobca poskytol z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú pri dopravnej nehode dňa 6. 11. 2017 poškodenému, a to do výšky 2.512,49 € a následne si proti K. D.S. a následne si proti K. D. a žalovanému uplatnil zaplatenie tejto sumy ako proti osobám zodpovedným za škodu a vyzval ich písomne na zaplatenie tejto sumy ako proti osobám zodpovedným za škodu a vyzval ich písomne na zaplatenie pohľadávky do 8. 12. 2017.

2/ Po právnej stránke odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ustanovenia § 3 ods. 1, § 24 ods. 2 písm. b/, § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 427 ods. 1, § 427 ods. 2, § 420 ods. 1, § 420 ods. 3 Obč. zák.

3/ Zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v § 24 ods. 7 prvá veta zakotvuje, že žalobca (kancelária) má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a/, b/, f/ a g/ na náhradu toho, čo za neho plnila. V zmysle ustanovenia § 20 ods. 1 zákona bola kancelária zriadená ako právnická osoba, ktorá okrem iného poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu. Účelom vytvorenia poistného

garančného fondu je, aby v tých prípadoch, ktoré sú taxatívne vymenované v § 24 ods. 2 zákona bolo poškodenému zabezpečené poskytnutie plnenia za škodu, na ktorú má poškodený právo za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi. Jedným z takýchto prípadov je aj ten, keď motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, nie je v čase škodovej udalosti poistené. Osobou bez poistenia zodpovednosti je preto treba rozumieť toho, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou takéhoto vozidla, u ktorého nebola uzavretá poisťná zmluva v zmysle § 3 zák. č. 381/2001 Z.z. Ustanovenie § 24 ods. 7 veta prvá v spojení s § 24 ods.2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z.z. je potrebné vykladať tak, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila (rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/45/2019 zo dňa 27. 5. 2019).

4/ Súd prvej inštancie poukazoval na to, že žalobca sa žalobou domáhal zaplattenia sumy 2.284,08 € s príslušenstvom pôvodne voči K. D.Ö. ako držiteľovi motorového vozidla titulom náhrady škody podľa § 427 a nasl. Obč. zák. a voči žalovanému ako vodičovi, ktorý dopravnú nehodu zaviniel - titulom náhrady škody podľa § 420 ods. 1 Obč. zák. V prejednávanej veci nebolo sporné, že v čase dopravnej nehody dňa 30. 5. 2017, ktorú zaviniel žalovaný ako vodič motorového vozidla zn. Š. EČV : L., bol vlastníkom a držiteľom tohto motorového vozidla K. D.Ö., pričom toto vozidlo nemalo uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Preukázateľne bolo pri dopravnej nehode poškodené iné motorové vozidlo zn. L. EČV : L. a držiteľovi poškodeného vozidla vznikol nárok na výplatu poisťného plnenia z titulu náhrady škody. Žalobca poskytol z poisťného garančného fondu poisťné plnenie za škodu spôsobenú pri dopravnej nehode v žalovanej sume. Za uvedenej situácie bolo povinnosťou K. D. v zmysle cit. § 3 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. uzavrieť poisťnú zmluvu ako zapísaného držiteľa motorového vozidla, resp. jeho prevádzkovateľa.

5/ Uznesením zo dňa 6. 12. 2019 č.k. 9C/50/2018 - 215 bolo konanie voči K. D.S., nar. 30. 3. 1958 (pôvodne žalovanému 1) zastavené, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3. 1. 2020 z dôvodu v prejednávanej veci bola voči nemu uplatnená pohľadávka, ktorá môže byť uplatnená iba v konkurze (§ 166a ods. 1 ZKR); uznesenie o zastavení konania voči K. D.S., nar. XX. X. XXXX nadobudlo právoplatnosť dňa 3. 1. 2020, preto ďalej konal iba so žalovaným, ktorý v zmysle § 420 Obč. zák. zodpovedá za spôsobenú škodu, ktorú ako vodič motorového vozidla zn. Š. EČV : L. spôsobil porušením svojej právnej povinnosti tým, že sa dostatočne nevenoval riadeniu motorového vozidla a v križovatke narazil do motorového vozidla zn. L. s EČV : L., ktoré poškodil, čím ide o jeho všeobecnú zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods. 1 Obč. zák. Žalovaný nepreukázal, že škodu nezaviniel, čím by sa tejto zodpovednosti zbavil.

6/ Súd prvej inštancie ďalej poukázal na ust. § 185 CSP, ktorým bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu, a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na ust. § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejme z ust. § 150 ods. 1 CSP, podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

7/ Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný uznával nárok žalobcu do výšky 132 € a vo zvyšnej časti žiadal žalobu zamietnuť, tvrdiac, že škoda nebola preukázaná bez ďalších pochybností a nebola preukázaná skutočná škoda, ktorá vznikla pri poškodení vozidiel, boli vykonané opravy takých častí vozidla, ktoré poškodené neboli a uplatnené položky nevznikli v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Žalovaný však tieto svoje tvrdenia nepreukázal žiadnym právne relevantným dôkazom. Napriek tomu, že pôvodne avizoval súdu, že na preukázanie svojich tvrdení predloží znalecký posudok, tento súdu nepredložil, s tým, že ho ani nedal vypracovať. Súd nevykonal dôkaz výsluchom príslušníkov PZ, ktorí boli privolaní k dopravnej nehode dňa 30. 5. 2017, nakoľko v rámci dokazovania mal súd za preukázané, že títo príslušníci PZ obhliadali iba vonkajšie škody na poškodenom vozidle, o tejto dopravnej nehode nevykonali žiaden zápis a pre objasnenie nároku žalobcu v tomto konaní - t.j. namietanej výšky škody by podľa názoru súdu prvej inštancie bolo vykonanie tohto dôkazu neúčelným a nehospodárnym.

8/ V konaní bolo preukázané, že žalovaný spôsobil dňa 30. 5. 2017 dopravnú nehodu, čím ako vodič motorového vozidla zodpovedá za škodu v zmysle § 420 Obč. zák.; jeho zavinenie na dopravnej nehode

sporné nie je a vyplýva i z listinných dôkazov. Poistenie sa vzťahuje tak na prevádzkovateľa, ako aj na vodiča vozidla, ktorým bola spôsobená škoda, preto dopadá na žalovaného právny dôsledok skutočnosti, že nebola splnená právna povinnosť povinného zmluvného poistenia vozidla, ktorým spôsobil škodu. Pôvodne žalovaný 1 v konaní K. D.Ö. tvrdil, že ani nemal vedomosť, že jeho motorové vozidlo Š. EČV : L. užíval žalovaný a na jeho užívanie nedal svoje zvolenie - toto tvrdenie žalovaný nespochybnil, a preto ho súd prvej inštancie považoval za nesporné. Tým, že žalobca splnil svoju povinnosť z garančného fondu, má aj proti žalovanému (ako vodičovi) právo postihu v zmysle § 24 ods. 7 cit. zákona. V prípade vodiča - žalovaného - ide o porušenie povinností, ktoré sú mu kladené zákonom č. 8/2009 Z.z. v platnom znení, v konkrétnej veci povinnosť dať prednosť v jazde vozidlu. Uvedený právny názor vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo/134/2009. Vychádzajúc z uvedeného, je žalovaný nárok dôvodne uplatnený vo vzťahu k žalovanému, výška poskytnutého poistného plnenia bola v konaní náležite preukázaná listinnými dôkazmi. Žalovaný svoje tvrdenia ohľadne nedôvodnej výšky plnenia a tým aj namietanú výšku regresného nároku žiadnym spôsobom nepreukázal. S ohľadom na uvedené súd prvej inštancie zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 2. 284,08 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.284,08 € od 9. 12. 2017 v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., nakoľko žalovaný nereagoval na výzvu žalobcu a do 8. 12 2017 neuhradil vymáhanú sumu, a preto je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania v zákonnej výške.

9/ O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnej výške, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením súdny úradník, po právoplatnosti rozsudku.

10/ Uvedený rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný, v celom rozsahu. Podľa žalovaného vychádzal súd prvej inštancie pri rozhodovaní z nesprávneho právneho posúdenia a nevykonal riadne dokazovanie. Žalovaný trval na tom, že škodu nespôsobil v takom rozsahu, ako je uvedené v žalobe. Žalovaný vytykal súdu prvej inštancie, že listinné dôkazy ako : vyúčtovanie, oznámenie o poistnej udalosti, faktúra, kalkulácia opravy a fotodokumentácia zo dňa 30. 7. 2017, riadne nepreskúmal, nevenoval im riadnu pozornosť, pričom na ich základe vydal rozhodnutie.

11/ K stretnutiu motorových vozidiel došlo dňa 30. 7. 2017 o 14.30 hod., čo je preukázané záznamom o dopravnej nehode zo dňa 30. 7. 2017; zo záznamu je zrejmé, že vozidlá sa stretli prednou časťou. Zo zákazníckeho listu vyplýva, že sporné motorové vozidlo bolo ešte dňa 20. 5. 2017 o 16.15 hod. odovzdané do servisu, kde aj zostalo do opravy. Fotodokumentácia sa pravdepodobne uskutočnila dňa 30. 7. 2017 priamo v servise, pričom nevedno, kto ju robil. Likvidátor to podľa zistení nerobil. Fotodokumentácia je nejasná, nezrozumiteľná, na niektorých fotkách vidno rôzne súčiastky, pričom nie je zrejmé, akému motorového vozidla patria. Sporné motorové vozidlo je odfotené zo zadnej časti, avšak v tej časti k stretnutiu vozidiel nedošlo. Žalobcovi bola poistná udalosť hlásená až 18. 8. 2017, pričom uplatnenie nároku na náhradu poistného plnenia bolo 10. 7. 2017 prijaté žalobcom dňa 11. 7. 2017. Z uvedených dokladov je zrejmé, že vôbec nedošlo k obhliadke motorového vozidla likvidátorom a k jeho zákonnému odfoteniu. Z faktúry č. XXXXXXXXX vyplýva, že sporné motorové vozidlo bolo majiteľovi odovzdané opravené dňa 24. 6. 2017, t.j. pred nahlásením poistnej udalosti. Oznámenie škodovej udalosti nie je totožné so záznamom o dopravnej nehode, pri nákrese je zle uvedený smer jazdy žalovaného ako aj smer jazdy sporného vozidla. On, žalovaný, zachytil sporné vozidlo svojím vozidlom v prednej časti, a to pravú prednú časť sporného vozidla. Z oznámenia poškodeného o uplatnení si nároku na náhradu škody zo dňa 10. 7. 2017 vyplýva z nákresu, že mal žalovaný zachytiť druhú stranu motorového vozidla a to jeho celý ľavý bok (náčrtok č. 4, č. 7 a č. 8). V bode 13 odôvodnenia rozsudku súd uvádza, že fotodokumentáciu robil na mieste nehody svedok A.. J. R., túto vraj poskytol poisťovni. Žalobca uvedenú fotodokumentáciu súdu nepredložil, preto žalovaný spochybňuje jej existenciu. Nakoľko fotodokumentácia je nejasná a nezrozumiteľná a nebola vykonaná zákonným spôsobom, t.j. likvidátorom, má žalovaný za to, že na ňu súd vôbec nemal prihliadať, nakoľko mohla byť urobená z iných súčiastok z iného auta. Rovnako žalovaný spochybňuje aj rozsah škody na spornom vozidle, nakoľko tam nebola nezaujatá osoba - likvidátor, ktorý má byť prizvaný, aby uvedenú škodu potvrdil. Podľa žalovaného mohol majiteľ sporného vozidla utrpieť aj inú dopravnú nehodu.

12/ Príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a konaním žalovaného musí byť preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, pričom dôkaznú povinnosť má žalobca. Túto si však v danom prípade nesplnil, nepreukázal nijako, že škody na spornom vozidle spôsobil žalovaný. Poistná udalosť mu bola oznámená až o minimálne mesiac neskôr a po oprave motorového vozidla. V oznámení o poistnej udalosti sú uvedené iné skutočnosti ako v zázname o dopravnej nehode. Žalovaný poukázal v odvolaní na nález ÚS SR sp. zn. I.ÚS 177/08 z 1. 3. 2010, v zmysle ktorého „základnou podmienkou vzniku zodpovednostného vzťahu je príčinná súvislosť medzi konaním škodcu a vzniknutou škodou na strane poškodeného, ktorá

musí byť preukázaná bez akýchkoľvek pochybností“, čo mal súd prvej inštancie skúmať, avšak tak neurobil. Tiež v zmysle rozhodnutia NS SR sp. zn. R 21/1992 „časová súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a skutkovou udalosťou, z ktorej škoda vznikla, sama osebe nie je rozhodujúca, rozhoduje vecná súvislosť príčiny a následku.“ Súd sa nijako nevysporiadal so skutkovými okolnosťami prípadu, nepreskúmal riadne dôkazový materiál. Žalovaný považuje napadnutý rozsudok za daných okolností za prekvapivý, nejasný, nelogický, predčasný a priečiaci sa zákonu. Žalovaný navrhol odvolaciemu súdu aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13/ Na odvolanie žalovaného podal žalobca vyjadrenie (č.l. 3659 až 363 spisu), v ktorom navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Žalobca vo vyjadrení poukazoval na to, že žalovaný ako vinník nehody podpísal záznam o dopravnej nehode, v ktorej je jednoznačne označený ako vinník dopravnej nehody, z čoho vyplýva, že sa účastníci dopravnej nehody na vine dohodli; uvedenú skutočnosť žalovaný ani sám nepopiera. V podanom odvolaní žalovaný uvádza zmätočne a nesprávne dátumy jednotlivých udalostí a listín. Ku škodovej udalosti došlo dňa 30. 5. 2017, nie ako uvádza žalovaný dátum 30. 7. 2017. V deň 30. 5. 2017 - dátum dopravnej nehody - bol tiež vystavený zákazkový list (čo je zrejme aj zo súdu predloženého zákazkového listu) a nie ako nesprávne uvádza žalovaný deň 20. 5. 2017. Žalovaný tiež tvrdí, že fotodokumentácia je nejasná a nezrozumiteľná, napriek tomu, že na fotografiách je jasne vidieť, v ktorej časti motorového vozidla došlo pri nehode k poškodeniu, a to v prednej časti motorového vozidla. V súvislosti s likvidáciou škodovej udalosti bola dňa 30. 5. 2017 vyhotovená fotodokumentácia, ktorá preukazuje poškodenie vozidla v jeho prednej časti, a to najmä poškodenie predného nárazníka, prednej kapoty, mriežky chladiča, tabuľky EČV. Takýto rozsah poškodenia potvrdzuje aj Kalkulácia opravy č. S. a Faktúra č. XXXXXXXX.

14/ Žalovaný v odvolaní spochybňuje nákresy poškodeného v Oznámení poškodeného o uplatnení si nároku na náhradu škody zo dňa 10. 7. 2017. Podľa žalovaného označil poškodený v nákrese na svojom motorovom vozidle „ľavý celý bok“, s čím žalobca nesúhlasí, keďže v uvedených nákresoch je v náčrte č. 4 zobrazená dopravná situácia, ktorá predchádzala vzniku škodovej udalosti; v ďalšom náčrte č. 7 je zakreslené poškodenie prednej časti motorového vozidla poškodeného, toto poškodenie je uvedenom bode aj popísané ako poškodenie predného nárazníka, prednej kapoty, mriežky chladiča, tabuľky EČV, nosníka pod nárazníkom, predných blatníkov, ostrekovačov svetlometov. Následne je v odvolaní podľa žalovaného v „náčrtku č. 8“ nákres poškodenia motorového vozidla na jeho bočnej strane, a to preliačenie dverí a zadného blatníka. Podľa žalovaného ide aj v tejto časti Oznámenia poškodeného o uplatnení si nároku na náhradné poistné plnenie opäť o vozidlo poškodeného, v uvedenej časti je však znázornené poškodenie motorového vozidla Š. O., EČV : L., čiže ide o vozidlo, ktorého vodič spôsobil škodovú udalosť. Žalovaný teda úplne nesprávne odkazuje na predložené dôkazy, ktoré správne preukazujú vzniknutú škodu.

15/ Žalobca je názoru, že príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a vzniknutou škodou bola v konaní preukázaná dostatočným množstvom dôkazov predložených v konaní na súde prvej inštancie a súd dospel na základe takto vykonaného dokazovania k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádzalo zo správneho právneho posúdenia veci. Z predložených dôkazov jasne a jednoznačne vyplýva, aké poškodenie bolo na motorovom vozidle spôsobené škodovou udalosťou. Zo strany žalovaného tak ide len o účelové tvrdenia, v ktorých opakovane uvádza svoje domnienky, ktoré však nijakým spôsobom neodôvodnil a ani nepodporil žiadnymi dôkazmi. Žalovaný podľa názoru žalobcu neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení.

16/ Na vyjadrenie žalobcu podal žalovaný odvoláciu repliku (č.l. 375 až 377 spisu), ktorej obsah je v podstate zhodný s obsahom ním podaného odvolania, len s tým rozdielom, že v replike žalovaný opravil v odvolaní nesprávne uvedené dátumy škodovej udalosti - 30. 5. 2017, ako aj dátum vystavenia zákazníckeho listu - rovnako deň 30. 5. 2017. Podľa žalovaného mohla majiteľovi sporného vozidla vzniknúť škoda pri inej dopravnej nehode. Žalovaný trval na zrušení napadnutého rozsudku a vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

17/ Ďalšie vyjadrenia vo veci strany sporu nepredložili.

18/ Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (t.j. v celom rozsahu) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

19/ Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z., o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla, alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných

prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzavretá nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má nájomca.

20/ Podľa § 24 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z.z., kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

21/ Podľa § 24 ods. 7 cit. zák., kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa ods. 2 písm. a/, b/, f/ a g/ na náhradu toho, čo za neho plnila.

22/ Podľa § 420 ods. 1 Obč. zák., každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

23/ Podľa § 420 ods. 3 Obč. zák., zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

24/ Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, a teda náležite zistil skutkový stav v zmysle § 215 ods. 1 CSP, vec tiež posúdil správne po právnej stránke. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, na akých dôvodoch založil svoje rozhodnutie, v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Skutočnosť, že sa žalovaný s právnymi závermi súdu prvej inštancie nestotožňuje, neznamená, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne.

25/ Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na závere, že výška poskytnutého poistného plnenia bola v konaní žalobcom náležite preukázaná listinnými dôkazmi; naopak žalovaný svoje tvrdenia, ktorými namietal či spochybňoval výšku poistného plnenia, a tým aj výšku voči nemu uplatneného regresného nároku, nijako nepreukázal.

26/ Ako už uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, v sporovom konaní (akým je aj prejednávany spor) platí v rámci dokazovania zásada, že každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia; platí zásada, že kto tvrdí, ten dokazuje (affirmanti incumbit probatio). Povedané inak, účastník musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia.

27/ Obrana žalovaného v konaní spočívala na spochybňovaní resp. nesúhlase s uplatneným a žalobcom preukázaným rozsahom spôsobenej škody na motorovom vozidle poškodeného, a následnej výške poskytnutého poistného plnenia. Potom bolo povinnosťou žalovaného preukázať, k poškodeniu ktorých konkrétnych častí motorového vozidla poškodeného pri dopravnej nehode naozaj došlo. Žalovaný svoje tvrdenia o tom, že pri dopravnej nehode, ktorú on sám zavinil, nespôsobil škodu vo výške, zdokumentovanej listinnými dôkazmi, nepodporil žiadnymi relevantnými dôkazmi. V rámci dokazovania opakovane tvrdil, že nechá vypracovať a súdu predloží súkromný znalecký posudok na preukázanie výšky škody spôsobenej pri dopravnej nehode na motorovom vozidle poškodeného, uvedený dôkaz v konaní súdu ale nepredložil. Je pravdou, že účastníci dopravnej nehody - žalovaný, ako aj vodič poškodeného motorového vozidla A. J. R. - bezprostredne po nehode vychádzali z predpokladu, že spôsobená škoda nebude vysoká. Tento ich odhad bol laický a vychádzal z navonok viditeľných poškodení vozidla. Následná ohliadka poškodeného motorového vozidla v servise však viedla k ustáleniu výšky škody v zmysle faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 24. 6. 2017, ako aj kalkulácie opravy č. S. zo dňa 24. 6. 2017, v sume 2.582,50 € (keď vozidlo bolo do servisu odovzdané v deň nehody dňa 30. 5. 2017). Podozrenie žalovaného, že poškodenému mohla vzniknúť škoda ešte aj pri inej dopravnej nehode, je vzhľadom na absenciu akýchkoľvek dôkazov nutne odmietnuť ako čistú špekuláciu, ktorá nemá vo vykonanom dokazovaní žiadnu oporu. Skutočnosť, že samotní účastníci dopravnej nehody sami odhadovali výšku spôsobenej škody ako výrazne nižšiu, než aká bola zistená ohliadkou poškodeného motorového vozidla v autoservise, nebola pre stanovenie náhrady škody a následne pre určenie výšky regresného nároku žalobcu nijako záväzná. Ani argument žalovaného v odvolaní o údajne nesprávne vyznačených poškodených miestach vozidla poškodeného (v Oznámení poškodeného o uplatnení nároku na náhradné poistné plnenie č.l. 24, 25, náčrty pri bodoch č. 4, 7 a 8), ktoré mali preukázať pravdivosť jeho tvrdenia, že v skutočnosti bol rozsah poškodenia vozidla L. XXX, EČV : L. nižší, než uplatňovaná výška regresu, nebol dôvodný. Žalovaný si zjavne zamenil nákresy vozidiel, zúčastnených na dopravnej nehode, z ktorého dôvodu mu potom „nesedeli“ časti, ktoré boli pri nehode poškodené na motorovom vozidle L., EČV : L..

28/ Pokiaľ ide o žalovaným navrhovaný dôkaz výsluchom príslušníkov policajnej hliadky, ktorá sa dostavila na miesto dopravnej nehody, súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí dostatočne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré tento dôkaz nevykonal, keď tieto dôvody považuje aj odvolací súd za opodstatnené - o dopravnej nehode nebol vykonaný písomný zápis, pričom samotní členovia policajnej hliadky by sa mohli vyjadriť len k prípadným škodám navonok viditeľným, nie však k poškodeniam, ktoré mohli byť zistiteľné len hlbšou servisnou kontrolou motorového vozidla. Žalovaný teda na podporu svojich tvrdení, ktorými spochybňoval výšku voči nemu uplatneného regresného nároku, nebol schopný označiť žiadne relevantné dôkazy. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena na svoje tvrdenia musel byť potom neúspech žalovaného v spore, keď žalobca naopak svoj nárok preukázal súdu predložením listinných dôkazov, v zmysle ust. § 24 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z.

29/ Odvolací súd z uvedených dôvodov, keď odvolacie námietky žalovaného neboli spôsobilé prívodiť iné právne hodnotenie stavu veci, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, vrátane výroku o náhrade trov konania. V podrobnostiach odvolací súd odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie.

30/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).